

for en række andre forhold. Det er kun den erstatning, der er fastsat for den rene arealafståelse, der kan udlignes ved tildeling af andre jordarealer. Noget andet er, at den erstatning, der skulle have været eller er fastsat for ejendommens dårlige arronderingsforhold, er helt eller delvist udlignet derved, at jordfordelingen har fjernet eller formindsket disse dårlige arronderingsforhold. I samme omfang dette er sket, er der intet uheldigt forhold at yde erstatning for.

Bestemmelsen i § 15, stk. 6, begrænser størrelsen af de arealer, der kan forlanges afstået efter § 15, stk. 5, litra b, således at deres grundværdi ikke kan overstige 25 pct. af ejendommens samlede grundværdi efter fradrag af grundværdien af arealer, der er eksproprieret til selve anlægget eller som afskårne arealer. Denne begrænsning er i overensstemmelse med § 3, stk. 3, 1. pkt., i lov om jordfordeling mellem landejendomme. Anvendelse af grundværdien som udmålingskriterium skulle efter jordfordelingssekretariatets erfaring fra de almindelige jordfordelingssager ikke frembyde væsentlige vanskeligheder i praksis.

Bestemmelsen i § 15, stk. 7, sikrer, at en ejendom efter fradrag af afskårne arealer, der er eksproprieret, samt de til anlægget eksproprierede arealer ikke reduceres med mere end 15 pct. som følge af anvendelsen af bestemmelserne i § 15, stk. 5, litra b og c, idet beregningen også i dette tilfælde sker på grundlag af ejendommens senest ansatte grundværdi.

Baggrunden for den meget specielle bestemmelse i § 15, stk. 8, er følgende:

Muligheden for ved taksationskommission eller domstole at få efterprøvet den fastsatte erstatning, det være sig i penge eller med hjemmel i forslaget § 15, stk. 5, litra c, i jord, beskæres ikke ved lovforslaget. Det kan derfor tænkes, at en taksationskommission eller en domstol senere kommer til det resultat, at ekspropriationskommissionen har vurderet værdien af de afståede arealer for højt i forhold til værdien af de modtagne arealer. Med andre ord: Taksationskommissionen eller domstolene mener, at ekspropriaten har fået for stor erstatning ved at få de arealer, som ekspropriationskommissionen har tillagt ham. Da den gennemførte jordfordeling dels må ses som en helhed, dels har nøje sammenhæng med udformning af ekspropriationsanlægget, kan det ikke komme på tale efterfølgende at ændre den foretagne jordfordeling i relation til en bestemt ejendom. Det er denne – sikkert meget sjældent forekommende – situation, som bestemmelsen i § 15, stk. 8, sigter på. Heri bestemmes nemlig, at selv om taksationskommissionen eller en domstol med hensyn til værdiudmålingen skulle komme til et resultat som det anførte, står ekspropriationskommissionens afgørelser om arealafståelser og jordfordeling urokket fast. Men det fastslås videre, at den ejendom, der altså således kan siges at have modtaget »for meget« i erstatning, ikke skal udrede noget kontant beløb i den anledning.